

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 3C/42/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715200920
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Kysucká
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2016:3715200920.9

Rozhodnutie

Okresný súd Považská Bystrica, samosudkyňa Mgr. Silvia Kysucká, v právnej veci navrhovateľov 1/ T. Y., B.. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, 2/ Q. Y., B.. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX a 3/ Y. Y., B.. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, všetci právne zastúpení advokátom Mgr. Ľudovítom Paulovičom, so sídlom Lučenec, Martina Rázusa 19, proti odporcom 1/ Q.Í. Š., B.. XX.XX.XXXX, bytom L. XXXX, právne zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. ROJKO, s. r. o., so sídlom Považská Bystrica, Železničná 90/12 a 2/ AXA pojišťovna, a. s., so sídlom Praha 2, Lazaretská 13/8, Česká republika, právne zastúpený advokátskou kanceláriou CLS Čavojský & Partners, s. r. o., so sídlom Bratislava, Zochova 6-8, o náhradu nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Odporcovia 1/ a 2/ sú p o v i n n í zaplatiť navrhovateľke 1/ spoločne a nerozdielne sumu 10.000,- eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku návrh navrhovateľky 1/ z a m i e t a.

Návrh navrhovateľov 2/ a 3/ z a m i e t a.

Odporcovia 1/ a 2/ sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne nahradiť navrhovateľke 1/ trovy právneho zastúpenia vo výške 875,30 eur, ktoré sú povinní zaplatiť na účet právneho zástupcu navrhovateľky 1/, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Navrhovateľ 2/ je p o v i n n ý nahradiť odporkyni 1/ trovy právneho zastúpenia vo výške 503,79 eur, ktoré je povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu odporkyne 1/ do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Navrhovateľka 3/ je p o v i n n á nahradiť odporkyni 1/ trovy právneho zastúpenia vo výške 503,79 eur, ktoré je povinná zaplatiť na účet právneho zástupcu odporkyne 1/, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporcovi 2/ náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odporcovia 1/ a 2/ sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok vo výške 300,- eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Každý z navrhovateľov 1/ až 3/ sa domáhal náhrady nemajetkovej ujmy voči odporcom 1/ a 2/ vo výške 20.000,- eur. V návrhu uviedli, že odporkyňa 1/ dňa 21.07.2012 spôsobila dopravnú nehodu, následkom ktorej spolujazdec Y. U. utrpel mnohopočetné vnútorné poranenia, na ktorých následky toho istého dňa zomrel. Odporkyňa 1/ bola za uvedený skutok právoplatne odsúdená rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/293/2012. V dôsledku náhlej smrti najbližšej osoby - syna navrhovateľov 1/ a 2/ a zároveň brata navrhovateľky 3/ sa navrhovateľom navždy zmenil život. Konaním odporkyne 1/ bolo neoprávnene zasiahnuté do osobnostných práv navrhovateľov a trvalo a neodstrániteľne zasiahnuté

do ich súkromného a rodinného života. Navrhovatelia mali s nebohým blízky a harmonický vzťah, jeho smrť prišla náhle, neočakávane a nepredvídateľne. Smrť blízkej osoby všetkých navrhovateľov šokovala a do dnešného dňa sa s touto stratou nevedia zmieriť. Rodinné vzťahy medzi navrhovateľmi a nebohým boli harmonické a bezproblémové. Rodina bola pre každého jej člena prvoradá. Každá spomienka na nebohého vyvoláva v navrhovateľoch hlboký smútok a beznádej niečo zmeniť. Po tragédii prežívajú všetci členovia rodiny opodstatnenú traumou, zúfalstvo, smútok, citovú ujmu, úzkosť z trvalej straty blízkej osoby a nemožnosti ďalšieho spoločného života s ňou. V prípade tak intenzívneho, trvalého a neodstrániteľného zásahu do osobnostných práv navrhovateľov nie je žiadna z morálnych foriem zadosťučinenia postačujúca. Intenzita, neodstrániteľnosť a trvalosť zásahu do osobnostných práv navrhovateľov a jeho následku opodstatňuje priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Ďalej navrhovatelia citovali ustanovenia § 11, 13, 16 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a/, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon o PZP“). Motorové vozidlo, ktorým bola spôsobená škoda, bolo v čase vzniku nemajetkovej ujmy navrhovateľov povinne zmluvne poistené u odporcu 2/. Navrhovatelia sú toho názoru, že odporca 2/ je rovnako pasívne vecne legitimovaný v danom konaní, nakoľko nemajetková ujma spočívajúca v zásahu do ich osobnostných práv je predmetom povinného zmluvného poistenia - § 4 ods. 2 zákona o PZP. Vzhľadom k tomu, že zákon o PZP pojem „škoda“ nedefinuje, je ho teda potrebné vyložiť s prihliadnutím na všetky okolnosti, najmä s prihliadnutím na účel zákona o PZP a v súvislosti s komunitárnym právom Európskej únie. Povinné zmluvné poistenie je nástrojom na ochranu oprávnených nárokov poškodených pred nežiaducimi následkami prevádzky motorových vozidiel, ako aj nástrojom na ochranu škodcov pred neprimeraným rizikom zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel. Účel zákonných ustanovení o povinnom zmluvnom poistení je vymedzený sekundárnym právom Európskej únie, najmä čl. 3 ods. 1 smernice Rady 72/166/EHS z 24.04.1972, čl. 1 ods. 1 a 2 smernice Rady 84/5/EHS z 30.12.1983 a čl. 1 ods. 1 smernice Rady 90/232/EHS zo 14.05.1990. Vzhľadom na tzv. „nepriamu záväznosť“ uvedených smerníc je súd povinný pri uplatnení vnútroštátneho práva a najmä ustanovení právnej úpravy osobitne prijatej s cieľom vykonania požiadaviek smernice, vykladať vnútroštátne právo v maximálne možnej miere vo svetle znenia a účelu danej smernice na dosiahnutie smernicou sledovaného cieľa (poukázali na rozsudky C-408/01, C-397/01 až C-403/01). Výkladom daných smerníc o rozsahu povinného zmluvného poistenia, aký má byť vnútroštátnou právnou úpravou zabezpečený, sa zaoberal ESD vo svojom rozsudku C-22/12 z 24.10.2013 - Haasová, z ktorého výroku rozsudku vyplýva jednoznačne, že vnútroštátna právna úprava má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy, ak vnútroštátny právny poriadok právo na náhradu takéhoto nároku z dopravnej nehody poskytuje poškodeným. Poukázal ďalej na bod 49, 50, 54, 55 rozsudku Haasová C-22/12. V závere navrhovatelia v návrhu uviedli, že zákonné ustanovenia zákona o PZP je potrebné vykladať eurokonformne v súlade s komunitárnym právom tak, že nemajetková ujma je krytá povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu, ktoré mala odporkyňa 1/ uzatvorené s odporcom 2/.

Odporkyňa 1/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručila súdu vyjadrenie k žalobnému návrhu, v ktorom uviedla, že nespochybňuje skutočnosti ohľadne dopravnej nehody v ňom uvedené, ako aj to, že bola právoplatne trestným súdom odsúdená pre prečin usmrtenia. Uviedla však, že zomrelý Y. U. bol zdravotne postihnutý, bol na invalidnom vozíku s tým, že bol medzi nimi vzájomne silný citový vzťah. Každé dva týždne na tri dni za ním dochádzala do miesta jeho bydliska, pričom sa rozhodli, že budú spolu žiť ako druh a družka v nájomnom byte odporkyne 1/ v L.. Tento byt začala pripravovať tak, aby ich spolužitie mohlo riadne fungovať, prerobila ho na bezbariérový, zakúpila elektrický zdvihák, aby nebohý mal možnosť presunu a tiež prihlásila nebohého k pobytu v L.. Zakúpila motorové vozidlo prispôbené na transport vozíčkaru. Tiež požiadala Obec L., aby pri vchode do bytovky bolo zriadené parkovacie miesto pre vozidlo s vozíčkarom. V deň nehody viezla odporkyňa 1/ spolu s nebohým v aute aj psa, po ktorého si nebohý išiel, a ktorý sa nakoniec stal príčinou dopravnej nehody, keď sa odviazal zo zadnej sedačky, preskočil na prednú sedačku s tým, že odporkyňa 1/ na okamih venovala pozornosť tejto situácii a v dôsledku toho prešla do protismeru. Rodina odporkyne 1/ nechápala, prečo si na seba berie také bremeno a zodpovednosť za zdravotne postihnutého človeka, medzi nimi však vzniklo silné puto, bol pre ňu všetkým a snažila sa mu splniť všetko na čo si spomenul. Preto môže povedať, že prišla o človeka, ktorý jej bol najdrahší. Bolo jej a ešte aj je ľúto, čo sa stalo, ospravedlnila sa pozostalým a prosila o odpustenie. Vtedy všetci stáli na strane odporkyne 1/ a uisťovali ju, že nemôže za to, čo sa stalo. Navrhovateľka 1/ sa za ňu prihovárala u vyšetrovateľa, aby ju netrestali, navrhovateľka 3/ s ňou komunikovala ako so švagrinou a vzájomne sa podporovali. K zmene postoja navrhovateľov došlo po tom, ako odporkyňa 1/ nadviazala inú známosť, hoci jej pred tým viackrát povedali, že život

ide ďalej a nebudú sa hnevať, ak si nájde novú známosť. Odporkyňa 1/ ďalej vo vyjadrení uviedla, že v rodine poznala pomery, či už z vlastnej skúsenosti alebo z informácií, ktoré mala od nebohého Y. U.. Navrhovateľ 2/ nie je biologickým otcom nebohého a navrhovateľka 3/ - sestra nebohého je rovnako zdravotne postihnutá, pripútaná na invalidný vozík. Navrhovateľka 3/ má dve maloleté deti, pričom nebohý Y. U. odporkyni 1/ viackrát povedal, že má ťažký život, keďže rodičia sú už starší, sú unavení starať sa o dve imobilné deti a okrem toho o dve vnúčatá. Tieto vnúčatá v podstate žili u starých rodičov, preto potreby nebohého boli uspokojované až na druhom, resp. treťom mieste. Matka - navrhovateľka 1/, uprednostňovala potreby a záujmy navrhovateľky 3/, v jej dome sa častejšie zdržiavala. Mimo domova sa nebohý dostal len v prípadoch, ak šiel do nemocnice, a preto mal záujem, aby odporkyňa 1/ šoférovala, aby s ním mohla ísť von. Pre zabezpečenie podmienok spoločného života si odporkyňa 1/ zobrala úvery, zadĺžila sa, a preto je z postoja navrhovateľov sklamaná, nakoľko vidí, že z tragédie, ktorá postihla nielen ich, ale aj odporkyňu 1/, majú snahu získať majetkový prospech. Vie, že vzťahy medzi navrhovateľmi a nebohým neboli také srdečné, ako to prezentujú vo svojom návrhu. Navrhovatelia nemali žiadne výhrady k tomu, aby nebohý išiel bývať k odporkyni 1/, podporovali ho v tomto. Rovnako nie je pravdivé ani tvrdenie, že by smrť nebohého Y. U. prišla náhle a neočakávane, pretože v uplynulom období došlo u Y. U. k takej zdravotnej situácii, pri ktorej bol vážne ohrozený život a on sám uvádzal, že mal už pripravené šaty na pohreb. Spoločný život navrhovateľov s nebohým mal byť prerušený jeho odchodom do L.. Odporkyňa 1/ uviedla, že nepopiera istú ujmu zo straty blízkej osoby, tvrdí však, že takúto ujmu podľa jej presvedčenia ešte väčšiu pociťuje aj ona a túto bude pociťovať po celý život. Nepovažuje ani za spreneverenie sa pamiatke Y. U. tú skutočnosť, že si našla inú známosť. Bolo to aj so súhlasom navrhovateľov a tiež ovplyvnené ekonomickými podmienkami. Dodala, že k dopravnej nehode došlo hlavne preto, že chcela splniť želanie nebohého, aby mal psa, keďže sama by psa pre svoju potrebu nepotrebovala. Je rozhodujúce, že vozidlo bolo poistené zákonným poistením, v dôsledku čoho vzniká poisťovateľovi zodpovednosť a povinnosť plniť za odporkyňu 1/ ako poistenú všetky uplatnené a preukázané nároky na náhradu, vrátane nemajetkovej ujmy. V závere uviedla, že navrhovatelia svoje citové väzby k nebohému v žalobnom návrhu zveličovali, pozitívne ich nadhodnocovali. Nakoľko si uplatnenie nároku v zmysle žalobného návrhu oznámila pobočke odporcu 2/, má za to, že odporcovi 2/ vznikla povinnosť plniť za odporkyňu 1/. Z uvedených dôvodov žiadala žalobný návrh voči svojej osobe zamietnuť ako nedôvodný.

Právny zástupca odporkyne 1/ vo vyjadrení zo dňa 11.04.2016 uvádza, že výpoveď U. C., ktorý je partnerom navrhovateľky 3/, je ovplyvnená týmto vzťahom. Po tom, ako sa navrhovateľke 3/ narodil syn, bol Y. U.Č. pre nich druhoradým, keďže vnuk býval u navrhovateľov 1/ a 2/ až do času, než začal navštevovať povinnú školskú dochádzku. Aj dcéra navrhovateľky 3/ bývala v rodinnom dome navrhovateľov 1/ a 2/ cca 3 roky. Y. U. neznášal slovo „počkaj“, pretože týmto slovom boli vybavované všetky jeho požiadavky vo vzťahu k navrhovateľom 1/ a 2/. Navrhovateľka 1/ nemala voči odporkyni 1/ žiadne výhrady, brala ju ako svoju rodinu, odporkyňa 1/ ju brala ako svoju matku a z tohto dôvodu jej aj oznámila, že spoznala nového priateľa. V máji 2013, keď bola na hrobe Y. U. aj s priateľom, stretla tam navrhovateľku 1/, s ktorou komunikovala normálne, pozvala ich a kávu, čo však pre napäté vzťahy s navrhovateľkou 3/ odporkyňa 1/ odmietla. Mala snahu udržať kontakt s navrhovateľkou 1/ aj po smrti nebohého Y. U., pričom tento kontakt prerušila, až kým nezasiahla navrhovateľka 3/, čo odôvodňovala zhoršením zdravotného stavu navrhovateľky 1/. Podľa odporkyne 1/, zdravotné problémy u navrhovateľky 1/ nemohli byť príčinou pretrhnutia vzájomných kontaktov s odporkyňou 1/, keďže navrhovateľka 1/ začala mať zdravotné problémy už po smrti svojich rodičov. Daný spor nie je z vôle navrhovateľky 1/, táto pri svojom výsluchu nedokázala dostatočne reagovať. Sú preto dané pochybnosti o spôsobilosti navrhovateľky 1/ pre podanie takejto žaloby. Dlhší čas všetkým dotknutým bolo zrejmé, že išlo o náhodu, že aj odporkyňa 1/ stratila blízku osobu. Odporkyňa 1/ je toho názoru, že daný spor vznikol z ekonomických záujmov, najmä na strane navrhovateľky 3/, ktorá počas celého obdobia mala svoje osobné a majetkové problémy. Nebohý Y. U. prispieval navrhovateľke 1/ na domácnosť, navrhovateľka 3/ si často krát požičiavala peniaze od svojej matky, tieto však nikdy nevracala a bolo potrebné za ňu uhrádzať rôzne nedoplatky, čím došlo tiež k ukracovaniu potrieb nebohého. V priebehu tohto konania pri komunikácii s tretími osobami bolo odporkyni 1/ naznačené, že navrhovateľka 3/ chce ľahko prísť k peniazom. Keďže vynaložila nemalé finančné prostriedky na rôzne úpravy, ktoré by Y. U. uľahčovali život, musí pracovať u svojho zamestnávateľa aj v nadčasových hodinách, aby mohla splácať záväzky, ktoré na seba zobrala v súvislosti s úpravou bytu a zakúpením rôznych potrieb pre Y.B. U.. Opätovne prejavila ľútosť nad usmrtením nebohého, zachováva úctu k nim, obdobie, kedy žila vo vzťahu s nebohým považuje za šťastné. Uviedla, že predmetné súdne konanie znáša ťažko, pretože toto neočakávala, navrhovateľov považovala za svoju rodinu a čakala od nich oporu.

Odporca 2/ vo svojom písomnom vyjadrení k žalobnému návrhu uviedol, že Súdny dvor EÚ podmieňuje poistné krytie vo vzťahu k blízkym osobám zomrelého existenciou vnútroštátneho práva, ktoré upravuje zodpovednosť za škodu. Na základe toho možno vyvodiť, že pri tomto druhu poistenia dochádza k vzájomnému stretu dvoch právnych vzťahov po a) základného zodpovednostného vzťahu medzi škodcom a poškodeným (tu sa rieši, kto a za akých podmietok zodpovedá za škodu a v akom rozsahu sa má náhrada škody vyplatiť. Úprava tejto otázky je vecou členského štátu EÚ - v pomeroch SR § 427 - § 431, § 420, § 442 až § 449a OZ) a po b) nadstavbového právneho vzťahu medzi poisteným škodcom a poisťovňou (tu sa rieši otázka nároku poisteného voči poisťovni, aby táto za neho nahradila ním spôsobenú škodu, ako aj to, za akých podmienok a v akom rozsahu sa má poskytnúť poistené plnenie poškodenému - § 4 až § 7 zákona č. 381/2001 Z. z.). Zo smerníc Rady 72/66/EHS, 84/5/EHS zmenenej smernicou 2005/14/ES a smernice Rady 90/232/EHS vyplýva, že riešia predovšetkým a zásadne iba nadstavbový vzťah, t. j. ukladajú členským štátom, aby prijali také opatrenia, aby z povinného krytia neboli vylúčené nároky poškodených, ktoré im priznáva vo vzťahu ku škodcom v základnom vzťahu právo členského štátu. Teda nie je prípustné, aby právna úprava povinného zmluvného poistenia obsahovala úpravu, ktorá by zužovala nároky poškodených, ktoré im priznáva odškodňovacie právo členského štátu v tzv. základnom odškodňovacom pomere. Poukázal na rozhodnutie NS SR sp. z. 4Cdo 168/2009, podľa ktorého chráneným predmetom za poškodenie ktorého má poisťovateľ plniť za poisteného poškodenému, ak v zmluve nie je uvedené inak, nie je zásah do súkromia, ktorého súčasťou je aj rodinný život a teda podľa súčasnej platnej právnej úpravy možno nemajetkovú ujmu za zásah do osobnostných práv usmrtením blízkej osoby uplatňovať len mimo rámec inštitútu zodpovednosti za škodu. Podľa súčasne platnej právnej úpravy možno teda nemajetkovú ujmu za zásah do osobnostných práv usmrtením blízkej osoby uplatňovať len mimo rámec inštitútu zodpovednosti za škodu, t.j. podľa §11 a nasl. OZ. Poukázal na viaceré rozhodnutia súdov, v ktorých žaloby voči poisťovňam zamietali (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12CO 89/2013 zo dňa 26.06.2014, rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 10C 149/2012 zo dňa 07.07.2014, rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 21C 15/2011 zo dňa 07.04.2014, rozsudok Okresného súdu sp. zn. 19C 58/2014 zo dňa 17.01.2014).

Odporca 2/ dodal, že je zjavné, že náhrada nemajetkovej ujmy v zmysle §11 a nasl. OZ a náhrada škody za sú rozličné právne pojmy, ktorá rôznosť vychádza zo samotnej štruktúry OZ (právo na ochranu osobnosti je upravené v 1. časti OZ, právo na náhradu škody je upravené v 6.časti kódexu). Poukázal na ustanovenie § 16 OZ, ktorým zákon pripúšťa kumuláciu nároku na náhradu škody a nároku na nemajetkovú ujmu, čím zdôrazňuje ich vzájomnú odlišnosť. Taktiež zákonom kvalifikované predpoklady pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, tak ako ich vymedzuje § 13 ods. 2 OZ, nie sú zhodné s predpokladmi pre priznanie niektorej zo zložiek náhrady škody a preto aj dokazovanie súdu v prípade žalôb na ochranu osobnosti a žalôb na škody sa nemusí uberať totožným smerom. Na uvedenom nič nemení ani rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci Haasová K. c/a Petrik R., Holingová B.- C22/12 zo dňa 24.10.2013, nakoľko smernice Rady, ktoré sú v uvedenom rozhodnutí nie sú všeobecne záväznými právnymi predpismi a ich záväznosť je daná judikatúrou ESD výlučne v rozsahu nepriamej záväznosti (ako interpretačný rámec, ktorý však nesmie byť contra legem vnútroštátnemu právu) a priamej záväznosti (zaväzujúc však výlučne členský štát na ich transponovanie do právneho poriadku).Zásada konformného výkladu vnútroštátneho práva má však aj určité obmedzenia. Povinnosť vnútroštátneho súdu dovoľávať sa na obsah smernice pri výklade relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je tak obmedzená všeobecnými zásadami práva a nemôže slúžiť ako základ na contra legem vnútroštátneho práva. Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Cdo/168/2009, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 13Co/39/201-110 zo dňa 06.30.2012 a rozsudok Krajského súdu v Banskej sp. zn. 15Co/171/2012 zo dňa 15.05.2013. Ani eurokonformným výkladom nie je možné dospieť k záveru, že nemajetková ujma v zmysle § 11 -13 OZ je krytá z povinného zmluvného poistenia, nakoľko zásada konformného nemôže slúžiť ako základ pre výklad vnútroštátneho práva contra legem, ktorý by v tomto prípade znamenal pripísanie náhrady škody poisťovateľovi v rozpore s tým, čo stanovuje vnútroštátna právna norma.

Podľa ustálenej judikatúry ustanovenie smernice má priamy účinok len vtedy, ak je z hľadiska svojho obsahu bezpodmienečné a dostatočne presné. Poukázal na rozhodnutie vo vec C-152/84 Marshall, v ktorom Súdny dvor rozhodol, že bezpodmienečné a dostatočne určité ustanovenie smernice, ktoré neboli členským štátom implementované do konca stanoveného obdobia alebo neboli implementované správne, majú priamy účinok a jednotlivci sa ich môžu dovoľávať proti členskému štátu. Táto záväzná povaha smerníc vytvára povinnosti len členskému štátu, ktorému je adresovaná, smernica nemôže

ukladať povinnosti jednotlivcom. Súdny dvor už v ustálenej judikatúre rozhodol, že smernica nemôže zakladať povinnosti jednotlivcovi, takže sa na smernicu ako takú voči nemu nemožno odvolávať (C - 152/84 Marshall, bod 48, C91/92 Faccini Dori, bod 20, C-201/02, bod 56). Smernice sa nemožno dovolávať voči jednotlivcom, ale možno sa jej dovolávať proti štátu, bez ohľadu na postavenie, v akom štát vystupuje, či ako zamestnávateľ, alebo ako verejný orgán. Vzhľadom k tomu, že žalovaný v tomto konaní nemá postavenie štátu nie je teda ani subjektom, voči ktorému by sa mohol uplatňovať priamy účinok smernice. V závere svojho vyjadrenia odporca 2/ uviedol, že nie je v právomoci súdu v tejto veci rozhodnúť v rozpore s týmto záväzným právnym predpisom, ani nie je možné rozhodnúť na základe aplikácie hore uvedených smerníc z dôvodu ich nezáväznosti pre sporové strany. Žiadal teda návrh voči odporcovi 2/ zamietnuť.

Právny zástupca navrhovateľov na pojednávaní uviedol, že na podanom návrhu trvá. Návrh bol podaný nie z pomsty, alebo preto, že si odporkyňa 1/ našla priateľa, ale tento bol podaný po dôkladnom zvážení dôsledkov, ktoré tragédia mala na rodinu navrhovateľov. V konaní bolo preukázané, že navrhovatelia utrpeli závažný zásah do rodinného a súkromného života, ktorý je neodstrániteľný, a s ktorým sa nevedia zmieriť. Sú splnené všetky podmienky v zmysle § 13 OZ a sumy, ktoré si navrhovatelia v konaní uplatňujú, sú minimálne primerané utrpeniu ujmou navrhovateľov. Aj nárok voči odporcovi 2/ je dôvodný, nakoľko tento je krytý z povinného zmluvného poistenia. Keďže rozhodnutie závisí od úvahy súdu, v prípade úspechu žiadali priznať náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Právny zástupca odporkyne 1/ na pojednávaní uviedol, že sa pridrižiava svojho písomného vyjadrenia k žalobnému návrhu. Poukázal na pojednávanie z 24.11.2015, kedy právny zástupca navrhovateľov uviedol, že navrhovateľka 1/ trpí Alzheimerovou chorobou, a preto by bolo vhodné posúdiť procesnú spôsobilosť navrhovateľky 1/. Nespochybnil, že smrť osoby je závažným zásahom do osobnej sféry. Vzhľadom k tomu, že zásah do osobnej sféry sa najintenzívnejšie prejavuje v najkratšom čase po udalosti, poukazuje na to, že intenzita tohto zásahu nebola taká, ako v čase nehody - keďže žaloba bola podaná až po 2 a pol roku. Zo strany navrhovateľov nebolo vyvrátené, že návrh bol motivovaný tým, že odporkyňa 1/ si našla nového priateľa. Zo skypeovej komunikácie vyplynulo, že vzťahy medzi odporkyňou 1/ a navrhovateľkou 3/ po nehode boli dobré, vzájomne zdieľali svoje pocity a až následne sa tieto vzťahy zhoršili. Navrhovatelia súhlasili s odchodom Y. U.Č. z ich domácnosti, tento javil snahu osamostatniť sa, čo svedčí o tom, že naviazanosť nebohého na rodičoch a sestre nebola až taká silná, ako je to popisované navrhovateľmi. Motiváciou navrhovateľov je potrestať odporkyňu za to, že akoby zabudla na Y. U. a zároveň sa snažia získať finančné prostriedky. V prípade, že súd dospeje k záveru, že navrhovatelia majú právo na určitú peňažnú čiastku, žiadal, aby súd zamietol žalobu voči odporkyni 1/, keďže plnenie by mala výlučne poukázať poisťovňa - odporca 2/ z povinného zmluvného poistenia. V prípade úspechu si odporkyňa 1/ uplatnila náhradu trov konania.

Odporca 2/ na pojednávaní uviedol, že sa pridrižiava svojho písomného vyjadrenia k žalobnému návrhu. Uviedol, že primárnym motívom na podanie návrhu nie je ani vzniknutá nemajetková ujma na strane navrhovateľov, ale osobný spor medzi nimi a odporkyňou 1/, o čom svedčí vyjadrenie navrhovateľov 1/ a 2/ na pojednávaní z 24.11.2015, v zmysle ktorého, ak by si odporkyňa 1/ priateľa nenašla, danú žalobu by nepodali. Dodal, že nároky navrhovateľov sú nepreukázané a tiež sú neprimerane vysoké. V prípade úspechu si náhradu trov konania neuplatnil.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľov 1/, 2/, 3/, odporkyne 1/, svedkov Š. C., X. U., L. U.W., Y. U., T. W. a prečítaním, resp. oboznámením sa s obsahom nasledovných listinných dôkazov: Výpis z www.ws.skp.sk, Výpis z OR odporcu 2/, Fotokópia podacieho lístku, Osvedčenie o evidencii - časť II TA 166168, Potvrdenie o pobyte, Certifikát o uzatvorení poistnej zmluvy Auto č. 8700351835, 4 ks farebných fotografií predložených odporkyňou 1/, skypeová komunikácia medzi odporkyňou 1/ a navrhovateľkou 3/, 3 listy fotografií predložených navrhovateľmi, Správa MUDr. Danice Hudecovej z 03.12.2015, Potvrdenie o zárobku odporkyne 1/, Potvrdenie o vykonávaní práce nadčas odporkyňou 1/, Potvrdenie OR PZ Považská Bystrica zo 06.08.2012, Osvedčenie o dedičstve 14D/1394/2011, Zmluva o splátkovom úvere 2-krát, Zo spisu Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/293/2015 - Zápisnica o výsluchu svedka - poškodenej T. Y. (navrhovateľka 1/) zo dňa 04.10.2012, Rozsudok Okresného súdu Prievidza, č. k. 1T/293/2012-130 zo dňa 16.01.2013 a zistil nasledovný skutkový stav:

Z rozsudku Okresného súdu Prievidza, č. k. 1T/293/2012-130 zo dňa 16.01.2013 bolo zistené, že odporkyňa 1/ bola uznaná vinnou z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 22.07.2012 o 16,25 hod. viedla po ceste I/64 za obcou Kľačno, okres

Prievidza osobné motorové vozidlo, značky VW Caddy, EČV: L.-XXXBS, kde v dôsledku dostatočného nevenovania sa riadeniu vozidla spôsobila dopravnú nehodu, následkom ktorej jej spolujazdec - Y. U., utrpel mnohopočetné vnútorné poranenia, na následky ktorých toho istého dňa zomrel. Jednalo sa o nebanlivostný prečin.

V rámci prípravného konania bola v danej veci vypočutá svedkyňa - poškodená, navrhovateľka 1/, ktorá do zápisnice zo dňa 04.10.2012 pred vyšetrovateľom uviedla, že je matkou nebohého Y. U., pričom ako poškodená strana sa nepripojila k trestnému stíhaniu. Uviedla, že s odporkyňou 1/ mala dobrý vzťah, táto sa príkladne o nebohého starala a mala ho rada. Navrhovateľka 1/ do zápisnice ďalej uviedla, že odporkyňa 1/ ju volá maminka, vie, že ju to veľmi mrzí, denne si telefonujú a aj po nehode ju chodí navštevovať. Navrhovateľka 1/ by bola najradšej, keby z toho odporkyňa 1/ nič nemala, keďže vie, že to bola nehoda, a že to odporkyňa 1/ neurobila úmyselne. Od odporkyne 1/ si v trestnom konaní nenáročovala náhradu škody.

Z výpisu na www.ws.skp.sk <<http://www.ws.skp.sk>> bolo zistené, že osobné motorové vozidlo VW Caddy, EČV: L.-XXXBS bolo ku dňu 22.07.2012 poistené u odporcu 2/. Uvedené medzi účastníkmi nebolo sporné. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z certifikátu o uzatvorení poisťnej zmluvy Auto č. 8700351835.

Z osvedčenia o evidencii - časť II TA 166168 bolo zistené, že vlastníkom vozidla VW Caddy, EČV: L.-XXXBS bola odporkyňa 1/.

Z potvrdenia o pobyte zo dňa 27.06.2012 bolo zistené, že Y. U. bol prihlásený na prechodný pobyt na adrese L. XXXX/X od 27.06.2012.

Na fotografiách predložených odporkyňou 1/ je zobrazená značka o rezervácii parkovacieho miesta osoby na invalidnom vozíčku, pre auto EČV: L.-XXXBS, motorové vozidlo vybavené plošinou pre vjazd invalidného vozíka do auta, odporkyňu 1/ s nebohým Y.Á. U., ako aj izbu, na ktorej je zobrazená stena okrem iného s piatimi fotografiami.

Zo skypeovej komunikácie predloženej odporkyňou 1/, ktorej obsah nespochybnila navrhovateľka 3/, bolo zistené, že v období od 04.08.2012 do 14.11.2012 odporkyňa 1/ s navrhovateľkou 3/ komunikovali, vzájomne sa podporovali, zdieľali svoje pocity medzi sebou, informovali sa vzájomne o situácii v rodine, o navrhovateľke 1/, o deťoch navrhovateľky 3/, o tom, akým spôsobom trávia voľný čas. Dňa 04.08.2012 navrhovateľka 3/ oslovovala odporkyňu 1/ „švagrinka“ s tým, že uviedla, že im odporkyňa 1/ chýba, majú ju radi, že je u nich odporkyňa 1/ vítaná s tým, že nehodu, pri ktorej zomrel Y. U., označila navrhovateľka 3/ za „hnusný, odporný osud“. Dňa 23.02.2013 navrhovateľka 3/ napísala odporkyňi 1/, aby im dala konečne pokoj s tým, že neprešiel ani rok, ktorý mala odporkyňa 1/ držať smútok. Uviedla, že rodina navrhovateľky 3/ už nie je rodinou odporkyne 1/, nikto nestojí o telefonáty a správy zo strany odporkyne 1/. Vyčíta odporkyňi 1/, že ich trápi, keď oznámila, že má nového partnera. Navrhovateľka 3/ tiež uviedla, že zrejme odporkyňi 1/ nestačí, že ich obrala o Y., že matka navrhovateľky 3/ skončila na liekoch, že už pol roka navrhovateľka 3/ bez preplakanej noci nevstávala, a to, že odporkyňa 1/ obrala deti navrhovateľky 3/ o strýka. V závere správy navrhovateľka 3/ uviedla, že má dať pokoj jej rodine, táto sa o navrhovateľku 1/ postará a odporkyňu 1/ už nepotrebujú. Jediné, čo ich s odporkyňou 1/ spája je to, že im zobrala nebohého Y.. V správe z 29.03.2013 opätovne navrhovateľka 3/ vyzvala odporkyňu 1/, aby ich už odporkyňa 1/ nekontaktovala. Odporkyňa 1/ sa má starať o svoju novú známosť a je neuveriteľná hanba nedodržať ani minimálny smútok.

Na fotografiách predložených navrhovateľmi vidno navrhovateľov 1/ až 3/ pri rôznych rodinných akciách.

Zo správy MUDr. Danice Hudecovej, psychiatricky a ošetrojúcej lekárky navrhovateľky 1/ zo dňa 03.12.2015 vyplýva, že navrhovateľka 1/ sa v jej ambulancii lieči od 01.12.2014 pre zmiešanú úzkostne - depresívnu poruchu a organické zmeny CNS s kognitívnym deficitom zmiešanej etiológie. Spúšťače ochorenia sú multifaktoriálne.

Z potvrdenia o zárobku odporkyne 1/ bolo zistené, že táto pracuje v spoločnosti PSL, a. s., Považská Bystrica a jej čistý príjem v období 01/2015 - 02/2016 bol v priemere 701,17 eur. Ďalej bolo zistené, že v období od 01.01.2015 do 31.12.2015 odpracovala odporkyňa 1/ 157,75 nadčasových hodín.

Z potvrdenia OR PZ Považská Bystrica zo dňa 06.08.2012 bolo zistené, že osobné vozidlo VW Caddy, EČV: L.-XXXBS, bolo vyradené z evidencie podľa § 120 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z.

Z osvedčenia o dedičstve zo dňa 23.04.2012, vydanom notárom JUDr. Alenou Hromkovou v konaní vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica, sp. zn. 14D/1394/2011 bolo zistené, že odporkyňa 1/ nadobudla po svojej matke podiel na nehnuteľnostiach vedených na LV č. 4779 k. ú. L. (parc. KNE 3766) a LV č. XXXX k. ú. L. (parc. KNE 10538) vo výške 1/3, a na nehnuteľnosti vedenej na LV č. XXXX k. ú. L. (parc. KNE 3540) v celosti.

Dňa 12.12.2011 uzavrela odporkyňa 1/ zmluvu o splátkovom úvere č. 5023194496 so Slovenskou sporiteľňou, a. s., Bratislava, predmetom ktorej bolo poskytnutie splátkového úveru vo výške 8.500,- eur. Tento úver sa odporkyňa 1/ zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach po 137,70 eur mesačne od 15.01.2012 do 15.12.2021. Dňa 29.04.2015 uzatvorila odporkyňa 1/ zo Slovenskou sporiteľňou, a. s., Bratislava, zmluvu o splátkovom úvere, predmetom ktorej bol záväzok banky poskytnúť odporkyni 1/ úver vo výške 12.000,- eur, ktorý sa odporkyňa 1/ zaviazala splácať po 166,70 eur mesačne do 15.05.2024. Tento úver v zmysle čl. II bod 1 mal byť použitý na vyplatenie záväzkov - splátkového úveru č. 5068566337/0900 v zostatku 9.059,88 eur.

Navrhovateľka 1/ na pojednávaní vypovedala, že nebohý Y. U. - syn navrhovateľky 1/ jej neustále chýba, stále ho doma vidí. Mala ho veľmi rada. Od nehody začala chodiť k psychiatrovi, MUDr. Hudecovej, ktorú navštevuje aj v súčasnosti. Podľa navrhovateľky 1/, dopravná nehoda, pri ktorej došlo k usmrteniu jej syna, bola zbytočnou nehodou. Uviedla, že nebohý Y. U. bol zdravotne postihnutý, a až do svojej smrti žil s ňou v spoločnej domácnosti. Navrhovateľka 1/ sa o neho aj starala. Odporkyňa 1/ sa chcela o nebohého starať. Navrhovateľka 1/ sa rovnako starala aj o navrhovateľku 3/, keďže aj ona trpí rovnakou diagnózou, akou trpel nebohý Y.. Navrhovateľka 1/ nebohého syna neodhovárala od vzťahu s odporkyňou 1/, s ňou mala navrhovateľka 1/ dobrý vzťah.

Z výsluchu navrhovateľa 2/ bolo zistené, že tento nebol biologickým otcom nebohého Jána, až po sobáší s navrhovateľkou 1/ s ním začal zdieľať spoločnú domácnosť. S nebohým Y. mal navrhovateľ 2/ dobrý vzťah, rovnako tak mal veľmi dobrý vzťah aj s odporkyňou 1/. Za života Y. chodila odporkyňa 1/ k nim na víkendy, bývala u nich aj týždeň po pohrebe nebohého. Uviedol, že asi po mesiaci, ako odporkyňa 1/ od nich odišla, zavolať navrhovateľke 1/, že má nového priateľa. Podľa navrhovateľa 2/ by to bolo v poriadku, ak by im toto oznámila po roku, po dvoch. Uvedené konanie odporkyne 1/ ich podnietilo k tomu, aby podali tento návrh na súd. Najviac ho strata Y. U. zasiahla preto, lebo ho navrhovateľ 2/ bral ako syna a navrhovateľka 1/ sa tým trápí doteraz. Ich rodinný život sa tým zhoršil. O nebohého Y. sa starala väčšinou navrhovateľka 1/, avšak z dôvodu, že táto by už nezvládla dvíhať nebohého, pomáhal jej navrhovateľ 2/. Rovnako tak aj odporkyňa 1/, keď chodievala za Y., pomáhala so starostlivosťou o neho. Strata zasiahla aj navrhovateľku 3/ - sestru nebohého, ktorá po jeho smrti zostala nervóznejšia, nevedela sa sústrediť. V súvislosti so smrťou Y., navrhovateľka 3/ nenavštívila psychiatra. Na otázku právneho zástupcu odporkyne 1/, v čom spočíva nemajetková ujma, navrhovateľ 2/ uviedol, že po smrti Y. sa zmenila kvalita života v rodine a navrhovateľka 1/ potrebuje teraz starostlivosť. Navrhovateľ 2/ súhlasil s tým, aby sa Y. odsťahoval k odporkyni 1/. V prípade, že by si odporkyňa 1/ nenašla priateľa, by zrejme nepodal takýto návrh. Nárok na nemajetkovú ujmu si uplatňuje preto, lebo väčšou ujmu je strata nebohého Y., ako to, že si odporkyňa 1/ našla priateľa a preto, že sa tým zhoršili vzťahy.

Navrhovateľka 3/ vypovedala, že do roku 2003 bývala s nebohým v spoločnej domácnosti, avšak aj naďalej zostala s ním v kontakte, keďže bývali v tesnej blízkosti. Kvalita rodinného života sa po nehode zhoršila, navrhovateľ 2/ musí byť neustále s navrhovateľkou 1/, keďže táto je psychicky chorá, má depresiu, stále zabúda, treba na ňu dohliadať. Navrhovateľka 1/ Y. všade vidí, stále je na cintoríne, tieto depresie a úzkostné stavy má od nehody. Poprela, že by podnetom na podanie návrhu bolo to, že si odporkyňa 1/ našla priateľa. Iniciátorkou tohto súdneho konania bola ona, pričom s konaním navrhovateľov 1/ a 2/, ktoré spočívalo v tom, že si v rámci trestného konania neuplatnili náhradu škody, nesúhlasila od počiatku. Aj v prípade, že by si odporkyňa 1/ nenašla priateľa, tak by takýto návrh podala. Dopravná nehoda postihla celú rodinu, vrátane syna navrhovateľky 3/. Navrhovateľka 3/ uviedla, že nemajetkovú ujmu vo výške 20.000,- eur pýta preto, lebo je to toho hodné, otec bude musieť obmedziť pracovné aktivity, keďže bude musieť byť viac s mamou. K skypeovej komunikácii sa vyjadrila tak, že najskôr si písali s odporkyňou 1/ pekne, avšak z dôvodu, že navrhovateľke 1/ sa zhoršil zdravotný stav, chcela, aby odporkyňa 1/ už k nim nechodila. Návrh na súd podala kvôli tomu, čo odporkyňa 1/ spôsobila

rodine. Na skypeové správy z 23.02.2013 a 29.03.2013 uviedla, že nechcela, aby odporkyňa 1/ volala navrhovateľku 1/ mamou, keďže táto všade viedla len Y.. Navrhovateľke 3/ vadilo, že odporkyňa 1/ oznámila navrhovateľke 1/, že si našla priateľa. Týmito správami chcela spôsobiť ukončenie vzťahov medzi odporkyňou 1/ a navrhovateľmi. Uviedla, že ak navrhovateľka 1/ stretla na cintoríne odporkyňu 1/, mohla ju pozvať na kávu, keďže pod vplyvom choroby je „domotaná“ a berie silné lieky na depresiu. Skutočnosť, že prokurátorovi napísala daný list, ktorý spomenula odporkyňa 1/, svedčí o tom, že podanie tohto návrhu nebolo motivované tým, že si odporkyňa 1/ našla priateľa. Už vtedy chcela, aby odporkyňa 1/ bola potrestaná za to, čo spôsobila. Dodala, že navrhovateľka 1/ nebola pozbavená spôsobilosti na právne úkony.

Odporkyňa 1/ na pojednávaní vypovedala, že až do času, kým sa jej vo februári 2012 nevyhrozila navrhovateľka 3/ cez skype, volala navrhovateľke 1/. Navrhovateľku 1/ brala ako svoju matku, pričom ohľadom nového priateľa jej volala preto, lebo si chcela od nej ako od mamy vypýtať dovoľenie. Tento telefonát uskutočnila 7 mesiacov po pohrebe nebohého. Na pohrebe prosila navrhovateľku 3/ o odpustenie za to, že nebohého zabila. Na hrob nebohého Y. chodí aj naďalej, 2 až 3 krát do roka, stalo sa, že tam stretla aj navrhovateľku 1/, ktorá ju zavola na kávu. V čase, keď žil nebohý Y. a chodievala za ním 2 krát do mesiaca na 3 dni, sa rodičia o neho starali, avšak navrhovateľka 1/ považovala za potrebné ísť sa najskôr postarať o navrhovateľku 3/ a jej deti, napriek tomu, že mala navrhovateľka 3/ osobného asistenta. Navrhovateľov 1/ a 2/ volal nebohý „maminka a tatinko“, napriek tomu chcel vždy ísť za odporkyňou 1/ do L.. Vzťah nebohého s navrhovateľkou 3/ zhodnotiť nevie, nakoľko v čase, keď bola u nebohého doma, títo sa vzájomne nenavštevovali. Pes, ktorého v osudný deň viezla v aute, bol nebohého, pričom odporkyňa 1/ nemala skúsenosti s prevozom psa v aute. Keď sa dňa 06.12.2012 dostavila k prokurátorovi, navrhovateľka 1/ mu predložila list napísaný navrhovateľkou 3/, v ktorom uvádzala, že nesúhlasí s názorom navrhovateľov 1/ a 2/, a že by sa súdila hneď. Odporkyňa 1/ si uvedomovala, že správanie navrhovateľky 3/ sa po smrti nebohého Y. menilo. S terajším priateľom sa zoznámila vo februári 2013 a v ten mesiac telefonovala aj navrhovateľke 1/ o ňom. Odporkyňa 1/ iný príjem, ako v spoločnosti PSL, a. s., Považská Bystrica, nemá a býva v nájomnom obecnom byte. Po matke zdedila pozemky a auto, ktorým havarovala, je nepojazdné. Spláca pôžičku, ktorú si na auto vzala.

Svedok Š. C. - partner navrhovateľky 3/ na pojednávaní vypovedal, že navrhovatelia s nebohým žili ako bežná rodina. Navrhovatelia 1/ a 2/ mu zabezpečovali ozdravné pobyty a starali sa o neho nadpriemerne. Vždy mu bola podaná potrebná pomoc. Nebohý s navrhovateľkou 3/ sa vedeli medzi sebou aj pochytiť, avšak len kvôli maličkostiam s tým, že vzťah nebohého a navrhovateľov bol vždy veľmi dobrý. Navrhovateľka 3/ zo začiatku chodila na cintorín, no keďže to nevládala, istý čas tam aj prestala chodiť. Aj v súčasnosti sa jej o nebohom sníva, od nehody je zmenená. Počas života nebohého boli na seba naviazaní. Navrhovateľka 1/ sa o nebohého starala veľmi dobre, jeho smrť ju psychicky zložila, aj v súčasnosti všade vidí Y.. Vzťah navrhovateľa 2/ s nebohým svedok zhodnotil ako bežný, ako vzťah otec a syn. Navrhovateľ 2/ často krát pomáhal nebohému. Smrť nebohého zobrala navrhovateľa 2/ vážne, avšak nie tak, ako navrhovateľku 1/, keďže si neboli až takí blízki. Aj odporkyňa 1/ sa snažila zabezpečovať nebohému starostlivosť, často krát sa stalo, že požiadala navrhovateľku 1/, že v domácnosti niečo urobí. Vzťah medzi navrhovateľmi 1/ a 2/ a odporkyňou 1/ svedok charakterizoval ako normálny, kamarátsky, v rodine pomáhala. Vzťah navrhovateľky 3/ a odporkyne 1/ zhodnotil ako neutrálny. V čase, keď odporkyňa 1/ oznámila navrhovateľke 1/, že má nového priateľa, nezaznamenal svedok, že by sa to v rodine nejako riešilo, že by sa nad tým navrhovatelia pohoršovali. Navrhovateľka 3/ v skypeovej komunikácii chcela len to, aby odporkyňa 1/ prestala telefonovať navrhovateľke 1/, keďže jej telefonáty nerobili dobre.

Svedok X. U., kamarát nebohého Y. vypovedal, že o Jána bolo vždy doma príkladne postarané, mal čo potreboval. Nikdy sa nebohý Y. pred ním nezmielil o problémoch doma. Starala sa o neho navrhovateľka 1/. Svedok vnímal, že smrť nebohého Y. zasiahla celú rodinu, najviac navrhovateľku 1/. Hoci pred tým bola živá, komunikatívna, po nehode už má s týmto problémy. Pravidelne navštevuje cintorín a chodí ako bez duše. Dodal, že nebohý Y. viackrát spomínal sťahovanie do L..

Svedok L. U., brat nebohého Y. vypovedal, že vzťah Y. k navrhovateľom 1/ až 3/ bol dobrý, títo sa o neho starali a svedok nezaznamenal žiadne nezhody medzi nimi. Vzťah navrhovateľky 1/ a navrhovateľa 2/ s nebohým hodnotí ako vzťah rodičov a syna. Po nehode zostal s matkou v telefonickom kontakte, bol svedkom toho ako mu navrhovateľka 1/ plače do telefónu skoro každý deň. Svedok mal pocit, že ju to zasiahlo. Navrhovateľ 2/ zostal tichším, rovnako aj navrhovateľka 3/ je viac uzavretá.

Svedok Y. U. - súčasný priateľ odporkyne 1/, na pojednávaní vypovedal, že prvýkrát sa s odporkyňou 1/ videli vo februári 2013. Z jej rozprávania vie, že nehodu prežívala veľmi ťažko, mrzí ju to a bolí. Aj v súčasnosti v jej izbe sú umiestnené fotky nebohého Y.. Jeho si odporkyňa našla až pol roka po pohrebe. Na hrob nebohého Y. chodievala odporkyňa 2 až 3 krát do roka spolu s ním. Potvrdil, že na cintoríne stretol matku nebohého Y., ktorá sa potešila tomu, že si odporkyňa 1/ našla priateľa. S odporkyňou 1/ začal mať vzťah asi 2 mesiac po tom, čo sa prvýkrát videli. Odporkyňa 1/ sa pred ním vyjadrila, že vzťahy v rodine navrhovateľov neboli také dobré, ako sa títo snažia prezentovať. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľka 3/ je na vozíku a matka po psychickej stránke je na tom zle, pomáhal nebohému Y. najviac navrhovateľ 2/, čo vie z rozprávania odporkyne 1/. Keď nebohý niečo potreboval, často krát ho odbili, aby počkal.

Svedkyňa T. W. - švagriná odporkyne 1/ vypovedala, že nebohého Y. poznala, tento sa tešil na bývanie s odporkyňou 1/. O svojej rodine hovoril, že spolu dobre vychádzajú, rodičia mu nebránia v tom, aby sa osamostatnil. Svedkyňa mala pocit, že odporkyňa 1/ berie rodina nebohého Y. ako svoju. Z rozprávania rodinných príslušníkov nadobudla dojem, že budú radi, ak sa všetko uzatvorí a nastane klud. Na navrhovateľoch 1/ a 2/ bolo vidno, že za nebohým smútia. Odporkyňa 1/ chodí aj naďalej na hrob nebohého Y. a má na neho dobré spomienky. Dosvedčila, že keď odporkyňa 1/ spoznala Y., začala kvôli nemu prerábať byt. Po smrti Y. odporkyňa 1/ rozprávala o navrhovateľoch len v dobrom. O navrhovateľoch 1/ a 2/ hovorila ako o mamine a ocinovi. Z rozprávania odporkyne 1/ svedkyňa vie, že po tom, ako si našla priateľa si navrhovateľa neželajú, aby ich kontaktovala. Krátko po pohrebe mala svedkyňa pocit, akoby rodina nebohého vnímala, že trestom pre odporkyňa 1/ je už to, že zapríčinila jeho smrť, keďže bol pre ňu blízkou osobou.

Podľa § 427 ods. 1 OZ Fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

Podľa § 11 OZ fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 OZ Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadost'učinenie.

Podľa § 13 ods. 2 OZ pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadost'učinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa § 4, ods. 2 písm. a) zákona o PZP poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení.

Podľa čl. 1, odsek 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/103/ES o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti na účely tejto smernice „poškodený“ znamená akúkoľvek osobu oprávnenú na náhradu, pokiaľ ide o akúkoľvek škodu spôsobenú motorovými vozidlami.

Podľa čl. 12, odsek 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/103/ES rodinní príslušníci poistenca, vodiča alebo akejkoľvek inej osoby zodpovednej podľa občianskeho práva v prípade nehody a ktorej zodpovednosť je krytá poistením uvedeným v článku 3, nesmú byť na základe toho vzťahu vylúčené z poistenia, pokiaľ ide o ujmy na ich zdraví.

Na základe námietok odporov 1/ a 2/, a síce že nie sú pasívne vecne legitimovaní v tomto konaní súd uvádza nasledovné:

V prvom rade má súd za to, že u odporkyne 1/ sú splnené predpoklady zodpovednosti za neoprávnený zásah do osobnosti navrhovateľky 1/ vyvolaný prevádzkou motorového vozidla, nakoľko bola rozsudkom Okresného súdu Prievidza v konaní sp. zn. 1T/293/2012 uznaná za vinnú z prečinu usmrtenia neb. Y. U., syna navrhovateľky 1/, nevlastného syna navrhovateľa 2/ a brata navrhovateľky 3/, ktorým rozhodnutím je súd v občianskoprávnom konaní viazaný. Tým bola preukázaná zodpovednosť odporkyne 1/ za neoprávnený zásah do osobnostného práva navrhovateľov na súkromie a rodinný život s blízkou osobou. Tieto skutočnosti ani zodpovednosť odporkyne 1/ v danej veci sporné neboli.

Z ustanovenia § 15 ods. 1 zákona o PZP vyplýva, že poškodený si môže uplatniť nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi škodcu, čo však nezabavuje poškodeného možnosti uplatniť tento nárok voči škodcovi, resp. v danej veci pôvodcovi zásahu. Naopak, z účelu tohto ustanovenia vyplýva, že poškodený má právo uplatniť si nárok na náhradu škody vrátane nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, primárne voči pôvodcovi zásahu. Citované ustanovenie mu priznáva možnosť uplatniť toto právo aj voči poisťovateľovi škodcu (nie však výlučne voči nemu). Účelom poistenia zodpovednosti za škodu nie je vyvinenie sa zo zodpovednosti za uhradenie škody voči poškodenému. Účel poistenia spočíva v zabezpečení fyzickej alebo právnickej osoby pre prípad náhodných udalostí (v danom prípade vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku) tým, že je jej poskytované právo na výplatu peňažných prostriedkov na úhradu potrieb, ktoré v dôsledku takých udalostí vznikajú. Odporkyňa 1/ je primárnym nositeľom hmotnoprávnej povinnosti vyplývajúcej zo zodpovednosti za škodu, t. j. nahradiť škodu vrátane nemajetkovej ujmy. Odporca 2/ sa stal nositeľom povinnosti na zaplatenie náhrady na základe skutočnosti, že s ním odporkyňa 1/ uzavrela poistnú zmluvu. Inak povedané, ak by odporkyňa 1/ nevznikla povinnosť plniť na základe zodpovednosti za škodu, nevznikla by povinnosť poskytnúť plnenie za neho ani odporcovi 2/.

Z týchto dôvodov je v danej veci pasívne legitimovaným subjektom aj odporkyňa 1/, ktorá objektívne zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov, vyvolanú zvláštnou povahou tejto prevádzky podľa § 427 Občianskeho zákonníka, a tým aj za škodu z dôvodu nemajetkovej ujmy spôsobenej prevádzkou dopravných prostriedkov na chránených osobnostných právach.

Nakoľko odporca 2/ v konaní namietal pasívnu vecnú legitimáciu, súd z uvedeného dôvodu uloženie povinnosti odporcovi 2/ zaplatiť nemajetkovú ujmu navrhovateľke 1/ spoločne a nerozdielne s odporkyňou 1/ odôvodňuje nasledovne:

V našom právnom prostredí, ktoré je súčasťou európskeho spoločenstva práva, je potrebné vykladať pojem škoda eurokonformne. Rozhodujúci je v danej veci rozsudok ESD C-22/12 vo veci Haasová a odkaz na prijatých päť európskych smerníc týkajúcich sa povinného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, neskôr, v roku 2009 konsolidovaných smernicou 2009/103. Z bodu 55 spomínaného rozsudku ESD vo veci Haasová vyplýva, že pojem škody treba vykladať extenzívne v tom zmysle, že tento pojem zahŕňa aj náhradu nemajetkovej ujmy z titulu občianskoprávnej zodpovednosti za zásah do osobnostných práv pozostalých, spočívajúci v zásahu do práva na súkromný a rodinný život spôsobený usmrtením blízkej osoby pri prevádzke dopravných prostriedkov. V danom bode totiž ESD nehovorí o samostatnom, od pojmu škoda oddelenom pojme nemajetkovej ujmy, ale hovorí o „škode z dôvodu nemajetkovej ujmy“. Z tohto slovného spojenia je zrejmé, že aj v prípade nemajetkovej ujmy ide o škodu. V poslednej vete za čiarkou vo výroku rozsudku ESD vo veci Haasová, sa stanovuje podmienka, za ktorej je náhrada nemajetkovej ujmy predmetom krytia z povinného poistenia „...ak vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej upravuje jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu.“ To, že ustanovenia § 11 a 13 slovenského Občianskeho zákonníka sú týmto požadovaným „vnútroštátnym právom uplatňovaným na základe zodpovednosti za škodu“, skonštatoval ESD v bode 56 rozsudku ESD vo veci Haasová. Za rozhodujúci pre uvedené konštatovanie považoval podľa bodu 59 fakt, že zodpovednosť poisteného vznikla na základe dopravnej nehody a mala občianskoprávnu povahu.

Vo svetle uvedeného (eurokonformného) výkladu ustanovenia § 4 ods. 2 zákona o PZP potom platí, že náhrada škody z dôvodu nemajetkovej ujmy spadá do rozsahu krytia povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku, a preto odporca 2/ je ako poisťovateľ zodpovednosti odporkyne 1/ za škodu pasívne vecne legitimovaným subjektom, ktorému na základe § 15 ods. 1 veta prvá zákona o povinnom zmluvnom poistení vznikla povinnosť uhradiť škodu navrhovateľke 1/.

K rozhodnutiu vo veci samej - o určení výšky nemajetkovej ujmy súd uvádza nasledovné:

Pre určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy sú smerodajné 2 kritériá: závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy (čím závažnejšia je čo do svojej intenzity i svojho trvania, tým vyššia by mala byť aj čiastka peňažného zadosťučinenia), a okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo. Druhé kritérium je stanovené veľmi všeobecne z dôvodu, nakoľko sa uplatňuje tak vo vzťahu k postihnutej osobe, ako i k osobe, ktorá neoprávnený zásah spôsobila (napr. či išlo u pôvodcu o ľahkú neobľivosť, alebo naopak o úmysel). Maximálna čiastka peňažného zadosťučinenia je limitovaná výškou navrhovateľom požadovaného plnenia - peňažného zadosťučinenia.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že odporkyňa 1/ bola v trestnom konaní právoplatne uznaná vinnou z prečinu usmrtenia syna navrhovateľky 1/, nevlastného syna navrhovateľov 2/, resp. brata navrhovateľky 3/, keď ako vodička spôsobila dopravnú nehodu, následkom ktorej neb. Y. U. zahynul, čím došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv navrhovateľov.

V konaní bolo preukázané, že navrhovateľku 1/ ako matku spájala s neb. Y. citová väzba, ich vzájomné vzťahy rodič - dieťa boli dobré, žili v spoločnej domácnosti s tým, že navrhovateľka 1/ sa o nebohého starala a opatrovala ho, keďže nebohý bol vodičkar. Tiež bolo preukázané, že navrhovateľka 1/ sa so stratou svojho syna nezmierila a ako vyplynulo z výpovedí navrhovateľov 2/ a 3/, ako aj z výpovedí svedkov, táto neustále na nebohého spomína.

Pri určovaní výšky peňažného zadosťučinenia súd prihliadal nielen na to, že zo strany odporkyne 1/ došlo k neoprávnenému zásahu do práv na ochranu osobnosti navrhovateľov, bolo potrebné vziať do úvahy i to, že sa jednalo zo strany odporkyne o neobľivosťné konanie, ktorého bezprostrednou príčinou bolo správanie sa psa nebohého Jána, ktorý nebol dostatočným spôsobom zabezpečený na prevoz v aute, pričom odporkyňa 1/ nemala dovtedy s prepravou psov žiadnu skúsenosť. Súd tiež v konaní skúmal i ďalšie okolnosti na strane odporkyne 1/, ktorá opakovane prejavila ľútosť nad tým, čo sa stalo, aj napriek nešťastnej náhode zostala s rodinou nebohého do určitého času v kontakte, či už telefonikom, mailom, prípadne i osobnom, a čo je rovnako dôležité, daná dopravná nehoda s fatálnym následkom mala negatívny dopad i na samotnú odporkyňu 1/, keď stratila svoju blízku osobu, s ktorou plánovala budúcnosť a všetko nasvedčovalo tomu, že s ňou mienila žiť v spoločnej domácnosti. Nemožno tiež opomenúť, že navrhovateľka 1/ ako matka sa krátko po úmrtí svojho syna vyjadrila pred OČTK, že by bola najradšej, ak by voči odporkyni 1/ neboli vyvolené žiadne trestnoprávne následky a ani si neuplatnila náhradu škody. Pritom sa všeobecne považuje za jednu z najväčších strát, keď matka stratí svoje dieťa, bez ohľadu na to, koľko malo dieťa rokov v čase smrti.

Berúc do úvahy tieto skutočnosti, s prihliadnutím i na osobné, majetkové a zárobkové pomery odporkyne 1/ súd určil ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy pre navrhovateľku 1/ čiastku 10.000,- eur.

Povinnosť zaplatiť uvedenú čiastku navrhovateľke 1/ súd uložil tak odporkyni 1/ ako aj odporcovi 2/, a to spoločne a nerozdielne.

K námietke odporkyne 1/, že navrhovateľka 1/ možno nebola spôsobilá na podanie takéhoto návrhu súd uvádza, že v konaní nebolo preukázané, že navrhovateľka 1/ v čase rozhodnutia súdu bola pozbavená spôsobilosti na právne úkony, preto treba vychádzať z toho, že keď podpisovala návrh, bola spôsobilá na daný právny úkon (ak by aj niekedy v budúcnosti došlo k pozbaveniu spôsobilosti na právne úkony, toto pozbavenie má následky až do budúcnosti).

Naproti tomu, vychádzajúc zo všetkých z vykonaného dokazovania zistených, navzájom sa ovplyvňujúcich faktorov uvedených vyššie dospel k záveru, že návrh navrhovateľov 2/ a 3/ je potrebné zamietnuť. Z ich vyjadrení totiž vyplynulo, že hlavným dôvodom podania návrhu je to, že pociťujú utrpenie matky nebohého - navrhovateľky 1/, ktoré táto prežíva v dôsledku dopravnej nehody a že navrhovateľ 2/ bude musieť obmedziť svoje pracovné aktivity, aby sa postaral o navrhovateľku 1/. Je pritom všeobecne známe, že citové väzby medzi súrodencami sú menej intenzívne, ako je to vo vzťahu rodič - dieťa, pričom v tomto prípade navrhovateľka 3/ už s nebohým Y. nežila v spoločnej domácnosti, mala už svoju rodinu s tým, že i nebohý Y. sa chcel osamostatniť. Pozornosti súdu tiež neušlo, že krátko po nehode navrhovateľka 3/ s odporkyňou 1/ vzájomne zdieľali svoje pocity aj prostredníctvom skypovej

komunikácie, čo tiež svedčí o tom, že v dobe, kedy ujma je najintenzívnejšia - teda v čase krátko po nehode - boli vzťahy medzi nimi dobré. Inak povedané, že je zjavné, že navrhovateľka 3/ nebola nahnevaná na odporkyňa 1/. Absencia tohto potom naznačuje, že hoci nepochybne navrhovateľka 3/ pociťovala ujmu, toto pociťovanie nebolo natoľko intenzívne, aby bolo potrebné toto kompenzovať peňažnou náhradou.

Z výpovede navrhovateľa 2/ vyplynulo, že nebol biologickým otcom nebohého, mali však vzájomne dobré vzťahy. Uvedené však nesvedčí o takej intenzite citovej väzby, aká je prirodzená pri navrhovateľke 1/. Navrhovateľ 2/ opakovane v priebehu konania uviedol, že pre neho je ujmu najmä to, že navrhovateľka 1/ sa smrťou nebohého trápí doteraz, čím sa jeho rodinný život zhoršil. Z toho vyplýva, že primárnou ujmu pre navrhovateľa nie je úmrtie nebohého, ale to, že následkom tejto smrti sa jeho rodinný život zhoršil. Podľa názoru súdu však takáto sprostredkovaná ujma nezakladá nárok na peňažnú náhradu (aj s prihliadnutím na to, že navrhovateľ 2/ sa v konaní vyjadril, že v prípade, že by si odporkyňa 1/ nenašla novú známosť, zrejme by takýto návrh nepodal). Rovnako ako u navrhovateľky 3/, aj v prípade navrhovateľa 2/ nie je potrebné ujmu kompenzovať peňažnou náhradou.

Súd nechce bagatelizovať ujmu, ktorú navrhovatelia 2/ a 3/ utrpeli smrťou nebohého Y., na druhej strane súd z vyššie uvedených dôvodov dospel k záveru, že vo vzťahu k nim prejavy ľútosť zo strany odporkyne 1/ sú dostačujúce.

V danom konaní sa jednalo o 3 samostatné nároky: a/ nárok navrhovateľky 1/ proti odporcom 1/ a 2/, ktorému súd síce čiastočne vyhovel, avšak rozhodnutie súdu záviselo od úvahy súdu, preto o trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. a priznal navrhovateľke 1/ plnú náhradu trov konania, na ktorú náhradu zaviazal odporcov 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne; b/ nárok navrhovateľa 2/ proti odporcom 1/ a 2/, a c/ nárok navrhovateľky 3/ proti odporcom 1/ a 2/. V prípadoch uvedených pod b/ a c/ súd návrh v celom rozsahu zamietol, preto odporkyňa 1/ prináleží náhrada trov konania ako úspešnej účastníčke podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Odporca 2/ si náhradu trov konania neuplatnil (hoci vo vzťahu k nárokom navrhovateľov 2/ a 3/ bol úspešný), preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Navrhovateľke 1/ vznikli v konaní trovy súvisiace s právnym zastúpením. V zmysle § 10 ods. 8 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. je tarifnou hodnotou čiastka 2.000,- eur, čo predstavuje základnú sadzbu tarifnej hodnoty za 1 úkon právnej služby v zmysle § 10 ods. 1 cit. vyhl. 91,29 eur. Právny zástupca navrhovateľky 1/ aplikujúc ustanovenie § 13 ods. 2 cit. vyhl. si vyčíslil základnú sadzbu tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby á 45,64 eur (polovica 91,29 eur), ktoré vyčíslenie je podľa názoru súdu nesprávne (podľa názoru súdu sa jedná o spojené konania, preto treba aplikovať ustanovenie § 13 ods. 3 cit. vyhl.). Vzhľadom k tomu, že súd nemôže priznať viac, ako si navrhovateľka 1/ cez právneho zástupcu uplatňuje, súd jej priznal náhradu trov konania v uplatnenej výške 875,30 eur, ktorá suma pozostáva z:

A. tarifná odmena za nasledovné úkony právnej služby: 1/ 26.09.2014 - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom á 45,64 eur, 2/ 02.02.2015 - návrh vo veci samej á 45,64 eur, 3/ 24.11.2015 - účasť na pojednávaní na Okresnom súde Pov. Bystrica od 12,30 hod do 14,25 hod á 91,28 eur, 4/ 16.02.2016 - účasť na pojednávaní na Okresnom súde Pov. Bystrica od 12,30 hod do 14,09 eur á 45,64 eur, 5/ 17.03.2016 - účasť na pojednávaní na Okresnom súde Pov. Bystrica od 12,45 hod do 15,00 hod á 45,64 eur, 6/ 26.04.2016 - účasť na pojednávaní na Okresnom súde Pov. Bystrica á 45,64 eur, teda 319,48 eur,

B. režijný paušál 1 x za rok 2014 á 8,04 eur = 8,04 eur, 2 x za rok 2015 á 8,39 eur = 16,78 eur, 3 x za rok 2016 á 8,58 eur = 25,74 eur, teda čiastka 50,56 eur deleno 3 = 16,85 eur,

C. náhrada za stratu času: 1/ v roku 2014 - cesta Lučenec - Cígel' a späť v súvislosti s prevzatím zastúpenia a prvou poradou v trvaní 3 hodiny a 24 minút, teda 7 začatých polhodín á 13,40 eur= 93,80 eur, 2/ v roku 2015 - cesta Lučenec - Pov. Bystrica a späť v súvislosti s pojednávaním dňa 24.11.2015 v trvaní 5 hodín a 40 minút, teda 11 začatých polhodín á 13,98 eur = 153,78 eur, 3/ v roku 2016 - 3 cesty Lučenec - Pov. Bystrica a späť v súvislosti s pojednávaniami dňa 16.02.2016, 17.03.2016 a 26.04.2016 v trvaní 3 x 5 hodín a 40 minút, teda 3 x 11 polhodín á 14,30 eur = 471,90 eur, teda čiastka 719,48 eur deleno 3 = 239,83 eur,

D. náhrada cestovných nákladov: použité osobné motorové vozidlo zn.: Honda, EVČ:l., priemerná spotreba 6,7 l/ 100 km, vzdialenosť Lučenec - Cígel a späť - 248 km, vzdialenosť Lučenec - Pov. Bystrica a späť - 392 km, priemerná náhrada za každý km = 0,183 eur/km, cena PHM - ku dňu 26.09.2014 = 1,341 eur/liter, ku dňu 24.11.2015 = 1,093 eur/liter, ku dňu 16.02.2016 = 0,942 eur/liter, ku dňu 17.03.2016 = 0,994 eur/liter, ku dňu 26.04.2016 = 1,014 eur/liter (zdroj: www.auto.sme.sk/natankuj <<http://www.auto.sme.sk/natankuj>>). Cestovné za účelom porady s klientmi v Cígeli dňa 26.9.2014 teda predstavuje sumu 67,66 eur (čiastka 45,38 eur ako náhrada za každý najazdený km /0,183 eur x 248 km/ a čiastka 22,28 eur ako spotreba PHM); za účasť na pojednávaní dňa 24.11.2015 teda predstavuje sumu 100,48 eur (čiastka 71,74 eur ako náhrada za každý najazdený km /0,183 eur x 392 km/ a čiastka 28,71 eur ako spotreba PHM); za účasť na pojednávaní dňa 16.02.2016 teda predstavuje sumu 96,48 eur (čiastka 71,74 eur ako náhrada za každý najazdený km /0,183 eur x 392 km/ a čiastka 24,74 eur ako spotreba PHM); za účasť na pojednávaní dňa 17.03.2015 teda predstavuje sumu 97,85 eur (čiastka 71,74 eur ako náhrada za každý najazdený km /0,183 eur x 392 km/ a čiastka 26,11 eur ako spotreba PHM); za účasť na pojednávaní dňa 26.4.2016 teda predstavuje sumu 98,37 eur (čiastka 71,74 eur ako náhrada za každý najazdený km /0,183 eur x 392 km/ a čiastka 26,63 eur ako spotreba PHM), teda spolu 460,84 eur deleno 3 = 153,61 eur, avšak právny zástupca navrhovateľky 1/ si uplatnil čiastku 153,26 eur, teda titulom náhrady cestovných nákladov mu bola priznaná čiastka 153,26 eur,

E. 20 % DPH zo sumy 729,42 eur = 145,88 eur.

Odporkyni 2/ ako úspešnej účastníčke konania vo vzťahu k navrhovateľom 2/ a 3/ súd priznal náhradu trov konania v plnej výške podľa § 142 ods. 1 O. s. p.. Hoci právny zástupca si základnú sadzbu tarifnej odmeny vyčíslil na 370,14 eur v zmysle § 10 ods. 1 cit. vyhl., ako už bolo uvedené vyššie, pri určovaní tejto základnej sadzby je potrebné vychádzať z ustanovenia § 10 ods. 8 cit. vyhl. a keďže sa jedná o spojené veci, treba aplikovať zároveň i ustanovenie § 13 ods. 3 cit. vyhl.. Nakoľko odporkyňa 1/ bola úspešná v 2 z 3 samostatne žalovateľných vecí, ktorých tarifná odmena je u oboch 2.000,- eur, základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby je teda 91,49 eur zvýšených o 1/3 zo sumy 91,49 eur, teda o sumu 30,50 eur, čo predstavuje čiastku 121,99 eur za každý úkon právnej služby.

Právny zástupca odporkyne 1/ vykonal nasledovné úkony právnej služby:

1/ 30.04.2015 - prevzatie a príprava zastúpenia á 121,99 eur, 2/ 04.05.2015 - písomné podanie vo veci samej (vyjadrenie) á 121,99 eur, 3/ 24.11.2015 - účasť na pojednávaní á 121,99 eur, 4/ 17.03.2016 - účasť na pojednávaní á 243,98 eur, 5/ 11.04.2016 - písomné podanie vo veci samej (vyjadrenie) á 121,99 eur, 6/ 26.04.2016 - účasť na pojednávaní á 121,99 eur, teda celkovo za úkony právnej služby 853,93 eur. K týmto úkonom právnej služby prináleží právnenmu zástupcovi odporkyne 1/ režijný paušál a to 3 x 8,39 eur za úkony právnej služby vykonané v roku 2015 a 3 x 8,58 eur za úkony právnej služby vykonané v roku 2016, teda režijný paušál celkovo 50,91 eur. Vzhľadom k tomu, že právny zástupca odporkyne 1/ je od 01.12.2015 platcom DPH, zvyšuje sa odmena a režijný paušál od tohto dátumu i o 20% DPH, čo predstavuje sumu 102,74 eur (20% zo sumy 513,70 eur). Celkovo teda odmena, náhrada hotových výdavkov a DPH činí 1.007,58 eur.

Navrhovateľov 2/ a 3/ teda súd zaviazal k náhrade trov konania vo výške polovice, t. j. 503,79 eur (polovica z čiastky 1007,58 eur).

Odporcovia 1/ a 2/ (spoločne a nerozdielne) a navrhovatelia 2/ a 3/ sú povinní trovy konania zaplatiť v zmysle § 149 ods. 1 O. s. p. právnym zástupcom úspešných účastníkov konania.

Vzhľadom k tomu, že súd rozhodol o priznaní nemajetkovej ujmy navrhovateľke 1/ vo výške 10.000,- eur, pričom táto je v zmysle § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 71/1992 Zb., súd v zmysle § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. zaviazal odporcov 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok vo výške 300,- eur (3% z 10.000,- eur - pol. 7b písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne v 5 vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 OSP Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 1 OSP V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon rozhodnutia podľa osobitného predpisu.